

Alperes: Finn Köztársaság (képviselők: T. Pynnä és E. Bygglin meghatalmazottak)

Az alperest támogató beavatkozók: Dán Királyság (képviselő: J. Molde meghatalmazott), Németországi Szövetségi Köztársaság (képviselők: A. Tiemann és M. Lumma meghatalmazottak), Holland Királyság (képviselők: H. G. Sevenster és C. M. Wissels, valamint P. van Ginneken meghatalmazottak)

Tárgy

Tagállami kötelezettségszegés – Az EK 28. cikk megsértése – Közvállalkozás üzemi konyhafelszerelés tárgyú beszerzése – Az átláthatóság kötelezettsége

Rendelkező rész

- 1) A Bíróság a keresetet mint elfogadhatatlant elutasítja.
- 2) A Bíróság az Európai Közösségek Bizottságát kötelezi a költségek viselésére.

(¹) HL C 179., 2004.7.10.

A Bíróság (második tanács) 2007. március 29-i ítélete (a Finanzgericht Köln [Németország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Rewe Zentralfinanz eG mint az ITS Reisen GmbH egyetemes jogutódja kontra Finanzamt Köln-Mitte

(C-347/04. sz. ügy) (¹)

(A letelepedés szabadsága – Társasági adó – Az anyavállalatokat ért veszteségek azonnali elszámolása – Más tagállamokban letelepedett leányvállalatokban fennálló részesedések értékvesztéséből eredő veszteségek)

(2007/C 96/06)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Finanzgericht Köln

Az alapeljárás felei

Felperes: Rewe Zentralfinanz eG mint az ITS Reisen GmbH egyetemes jogutódja

Alperes: Finanzamt Köln-Mitte

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Finanzgericht Köln – Az EK 52. cikk (jelenleg, módosítást követően az EK 43. cikk), az EK 58. cikk (jelenleg, módosítást követően az EK 48. cikk) és az EK 73b. cikk (jelenleg, módosítást követően az EK 56. cikk)

értelmezése – Társasági adóra vonatkozó nemzeti jogszabályok, amelyek korlátozzák a belföldi illetőségű anyavállalatok számára a más tagállamokban illetőséggel rendelkező leányvállalatokban fennálló részesedések értékvesztéséből származó veszteségek elszámolását

Rendelkező rész

Olyan körülmények között, mint amilyenek az alapiügyben felmerültek, az az anyavállalat, amely valamely külföldi illetőségű leányvállalatban olyan részesedéssel rendelkezik, amely alkalmas arra, hogy számára irányítást biztosító befolyást biztosítson e külföldi leányvállalat döntései felett, és lehetővé teszi számára, hogy meghatározza annak tevékenységét, ellentétben az EK-Szerződés 52. és 58. cikkével valamely tagállam olyan szabályozása, amely az ezen államban székhellyel rendelkező anyavállalatok tekintetében korlátozza a más tagállamokban letelepedett leányvállalatokban fennálló részesedések bekövetkezett értékvesztéséből eredően e társaságot ért veszteségek adózás szempontjából történő levonhatóságát.

(¹) HL C 273., 2004.11.6.

A Bíróság (második tanács) 2007. április 26-i ítélete (a Court of Appeal [Egyesült Királyság] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Boehringer Ingelheim KG, Boehringer Ingelheim Pharma GmbH & Co. KG kontra Swingward Ltd, és Boehringer Ingelheim KG, Boehringer Ingelheim Pharma GmbH & Co. KG kontra Dowelhurst Ltd, és Glaxo Group Ltd kontra Swingward Ltd, és Glaxo Group Ltd, The Wellcome Foundation Ltd kontra Dowelhurst Ltd, és SmithKline Beecham plc, Beecham Group plc, SmithKline & French Laboratories Ltd kontra Dowelhurst Ltd, és Eli Lilly and Co. kontra Dowelhurst Ltd

(C-348/04. sz. ügy) (¹)

(Ipari és kereskedelmi tulajdon – Védjegyjog – Gyógyszerkészítmények – Párhuzamos import – A védjegyet viselő termék átcsomagolása)

(2007/C 96/07)

Az eljárás nyelve: angol

A kérdést előterjesztő bíróság

Court of Appeal (Egyesült Királyság)

Az alapeljárás felei

Felperesek: Boehringer Ingelheim KG, Boehringer Ingelheim Pharma GmbH & Co. KG cont're Swingward Ltd, et Boehringer Ingelheim KG, Boehringer

Alperesek: Swingward Ltd, Dowelhurst Ltd

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Court of Appeal – Áruk szabad mozgása – Gyógyszerkészítmény párhuzamos importőre által történő védjegyhasználat – A csomagolás megváltoztatása – A forgalombahozatalnak a Bíróság C-247/93. sz., a C-429/93. sz. és a C-436/93. sz. Bristol-Myers Squibb kontra Paranova egyesített ügyekben hozott ítéletében meghatározott feltételei – Értelmezés

Rendelkező rész

1) Az Európai Gazdasági Térségről szóló 1992. május 2-i megállapodással módosított, a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/104/EGK első irányelv 7. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy a védjegyjogosult törvényes formában tiltakozhat a valamely tagállamból eredeti belső és külső csomagolásában importált, de az importőr által egy további külső címkével ellátott gyógyszerkészítmény későbbi forgalmazása ellen, kivéve, ha

- megállapítható, hogy a védjegyhez fűződő jogok érvényesítése annak jogosultja által az említett újracímkézett termékek e védjeggyel történő forgalmazása elleni tiltakozásként a tagállamok között a piacok egymástól való mesterséges elzárásához vezetne;
- bizonyítható, hogy az újracímkézés nem lenne hatással a csomagoláson belül található termék eredeti állapotára;
- az új csomagoláson világosan feltüntetik a termék újracímkézését végző cég/személy és a gyártó nevét;
- az újracímkézett termék külleme nem olyan, ami sérthetné a védjegy, illetve annak jogosultjának hírnevét; tehát a címke nem lehet sérült, rossz minőségű vagy szennyezett;
- az importőr az újracímkézett termék forgalomba bocsátását megelőzően értesíti a védjegyjogosultat, és amennyiben az kéri, az említett termékből egy mintadarabot a rendelkezésére bocsát.

2) Az a feltétel, miszerint a gyógyszerkészítmény átcsomagolása – annak új csomagolásba helyezése és a terméket tartalmazó csomagolásra új címke felragasztása által – feltétlenül szükséges a termék behozatal szerinti tagállamban történő későbbi forgalmazásához, amikor azon feltételek egyikéről van szó, amelyek fennállása esetén az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodással módosított 89/104 irányelv 7. cikke (2) bekezdésének megfelelően azok megakadályozzák, hogy a védjegyjogosult az említett forgalmazás ellen fellépessen, kizárólag az átcsomagolás tényére vonatkozik, és nem arra, hogy azt milyen módon vagy jelleggel végzik el.

3) az a feltétel, miszerint az átcsomagolt termék külleme nem lehet olyan jellegű, ami sértheti a védjegy és annak jogosultjának hírnevét, mint ahhoz szükséges feltétel, hogy ez utóbbi ne tudjon az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodással módosított 89/104 irányelv 7. cikke (2) bekezdése értelmében törvényes formában tiltakozni a gyógyszerkészítmény későbbi forgalmazása ellen akár olyankor, amikor a párhuzamos importőr úgy csomagolta újra az árut, hogy arra újból rárakta a védjegyet, akár akkor, ha az árut tartalmazó csomagolásra ragasztotta fel a címkét, nem korlá-

tozódik azokra az esetekre, amikor a csomagolás sérült, rossz minőségű vagy szennyezett.

4) Az a kérdés, hogy párhuzamos importőr számára az a tény, hogy:

- nem helyezi el a védjegyet az új külső csomagoláson (ún. de-branding, azaz márkamentesítés), vagy
- a saját logóját helyezi el, saját vagy az ún. „házi» csomagolását” alkalmazza, vagy több különféle termékhez használt csomagolást (ún. co-branding, azaz márkatársítás) alkalmaz, vagy
- a jogosult védjegyét részben vagy egészen eltakaró új címkét helyez el a csomagoláson, vagy
- nem tünteti fel az új címkén azt, hogy a szóban forgó védjegynek ez utóbbi a jogosultja, illetve
- a párhuzamos importőr nevét nagybetűvel rányomtatja a csomagolásra,

olyan jellegű-e, amely sérti a védjegy hírnevét, olyan ténybeli kérdés, amelyet a nemzeti bíróságnak kell értékelnie, az egyes konkrét ügyek saját körülményeit figyelembe véve.

5) Az olyan helyzetekben, mint az alapeljárásbeli, a párhuzamos importőrökre hárul azon feltételek fennállásának bizonyítása, miszerint

- a védjegyhez fűződő jogok érvényesítése a jogosult által az említett átcsomagolt termékek e védjeggyel történő forgalmazása elleni tiltakozásként a tagállamok között a piacok egymástól való mesterséges elzárásához vezetne;
- az átcsomagolás nem lenne hatással a csomagoláson belül található termék eredeti állapotára;
- az új csomagoláson világosan feltüntetik a termék átcsomagolását végző cég/személy és a gyártó nevét;
- az átcsomagolt termék külleme nem olyan, ami sérthetné a védjegy, illetve annak jogosultjának hírnevét, vagyis a csomagolás nem lehet sérült, rossz minőségű vagy szennyezett,
- az importőr az átcsomagolt termék forgalomba bocsátását megelőzően értesíti a védjegyjogosultat, és amennyiben az kéri, az átcsomagolt termékből egy mintadarabot a rendelkezésére bocsát,

és amelyek teljesülése megakadályozza, hogy a védjegyjogosult törvényes formában fellépessen az átcsomagolt gyógyszerkészítmények későbbi forgalmazásával szemben.

Azt a feltételt illetően, miszerint bizonyítani kell, hogy az átcsomagolás nem lesz hatással a csomagolásban található termék eredeti állapotára, elegendő, ha a párhuzamos importőr olyan jellegű bizonyítékokat szolgáltat, amelyek alapján logikusan vélelmezhető, hogy ez a feltétel teljesül. Ugyanez abból a feltételből méginkább következik, miszerint az átcsomagolt termék megjelenése nem lehet olyan, ami sértheti a védjegy és annak jogosultjának hírnevét. Ezért, ha az importőr ez utóbbi feltételt illetően ilyen bizonyítékot tud szolgáltatni, akkor adott esetben annak bizonyítása, hogy az átcsomagolás sérti-e a védjegy, illetve az ő hírnevét, a védjegyjogosultra hárul, aki inkább van abban a helyzetben, hogy ezt meg tudja ítélni.

6) Ha a párhuzamos importőr elmulasztotta a védjegyjogosult előzetes értesítését az átcsomagolt termékkel kapcsolatban, megsérti a jogosult jogait az említett gyógyszer későbbi forgalmazásával, lévén, hogy erről nem értesítette őt. Az e jogsértés miatti szankciónak nem csak arányosnak, hanem kellően hatékonynak, és elrettentőnek kell lennie az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodással módosított 89/104 irányelv teljes érvényesülésének biztosítása érdekében. Az olyan nemzeti szabály, amelynek értelmében egy ilyen jogsértés esetén a védjegyjogosultnak ugyanolyan feltételek mellett van joga pénzbeli kártérítésre, mint hamisítás esetén, önmagában nem tűnik ellentétesnek az arányosság elvével. Mindenesetre, a nemzeti bíróság feladata – különösen a párhuzamos importőr által elkövetett jogsértéssel a védjegyjogosultnak okozott kár terjedelmét figyelembe véve, valamint az arányosság elvének betartásával – az egyes konkrét esetekben a pénzbeli kártérítés összegét meghatározni.

(¹) HL C 273., 2004.11.6.

A Bíróság (első tanács) 2007. március 22-i ítélete – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Belga Királyság

(C-437/04. sz. ügy) (¹)

(Tagállami kötelezettségszegés – Az Európai Közösségek kiváltságairól és mentességeiről szóló jegyzőkönyv – A Közösségek által bérelt ingatlanok – Brüsszel fővárosi régió – A tulajdonosokat terhelő adó)

(2007/C 96/08)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Európai Közösségek Bizottsága (képviselő: J.-F. Pasquier meghatalmazott)

Alperes: Belga Királyság (képviselő: E. Dominkovits meghatalmazott)

A felperest támogató beavatkozó: Európai Közösségek Tanácsa (képviselők: G. Maganza és A.-M. Colaert meghatalmazottak)

Tárgy

Tagállami kötelezettségszegés – Az Európai Közösségek kiváltságairól és mentességeiről szóló, 1965. április 8-i jegyzőkönyv 3. cikkének megsértése, amely mentesíti a Közösségek követeléseit, bevételeit és egyéb vagyonát mindenfajta közvetlen adó alól – Szakmai tevékenység céljából használt és bizonyos alapterületet meghaladó ingatlanok tulajdonosait terhelő adót bevezető nemzeti rendelkezés – Valójában a Közösségeket, mint bérlőt

terhelő adó, vagy a bérleti szerződésekben lévő kikötések vagy az adónak a bérleti díjak révén történő áthárítása miatt

Rendelkező rész

- 1) A keresetet elutasítja.
- 2) Az Európai Közösségek Bizottságát kötelezi a költségek viselésére.
- 3) Az Európai Unió Tanácsa maga viseli saját költségeit.

(¹) HL C 300., 2004.12.4.

A Bíróság (nagytanács) 2007. április 27-i ítélete – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Holland Királyság

(C-523/04. sz. ügy) (¹)

(Tagállami kötelezettségszegés – Valamely tagállam által az Amerikai Egyesült Államokkal kötött kétoldalú légiközlekedési megállapodás – Letelepedési jog – A légi közlekedés belső piacát szabályozó másodlagos jog – A Közösség külső hatásköre)

(2007/C 96/09)

Az eljárás nyelve: holland

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: M. Huttunen és W. Wils meghatalmazottak)

Alperes: Holland Királyság (képviselők: G. Sevenster és M. de Grave meghatalmazottak)

Az alperest támogató beavatkozó: Francia Köztársaság (képviselők: G. de Bergues és A. Hare meghatalmazottak)

Tárgy

Tagállami kötelezettségszegés – Az EK-Szerződés 5. és 52. cikkének (jelenleg EK 10. és 43. cikk) megsértése – A légi szolgáltatások vitel- és tarifadíjairól szóló, 1992. július 23-i 2409/92/EGK tanácsi rendelet (HL L 240., 15. o.) és a számítógépes helyfoglalási rendszerek ügyviteli szabályzatáról szóló, az 1993. október 29-i 3089/93/EGK tanácsi rendelettel (HL L 278., 1. o.) módosított 1989. július 24-i 2299/89/EGK tanácsi rendelet (HL L 220., 1. o.) megsértése – Kétoldalú „open sky”-megállapodás az Amerikai Egyesült Államokkal – Felülvizsgálat – A szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó korlátozások